

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.778/2016/3.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Máttyás a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Szabó Gyula ügyvéd

Az alperesek: I. és II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Magyar Anikó ügyvéd

A per tárgya:

határozat megsemmisítése és személyhez fűződő jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. és II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.067/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szekszárdi Törvényszék 6.P.20.872/2012/99.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes a Kü.XV-20/2012. számú határozatával méltatlansági eljárást kezdeményezett tagjával, a felperessel szemben 2012. október 8-án. Az elrendelő határozat indokolása nevesítette az eljárás alapjául szolgáló, a felperes kifogásolt

magatartásait. A vizsgálóbizottság 2012. október 25-én összefoglaló jelentést készített, amely a vizsgálat során megállapított és a felperes terhére rótt magatartásokat tartalmazta.

- [2] A méltatlansági eljárást lezáró 91. számú 2012.(XI.10)Vezetőségi Testületi határozat a vizsgálóbizottság összefoglaló jelentésére hivatkozással megállapította, hogy a felperes a szakszervezeti tagságra méltatlanná vált, ezért 2012. október 1-jei hatállyal kizárták őt a szakszervezetből. A határozat indokolása szerint a vizsgálóbizottság jelentését a Vezetői Testület saját határozata részévé tette, megállapította, hogy a felperes az alapszabállyal ellentétes magatartásával a szakszervezet céljainak elérését veszélyeztette, a szakszervezet céljaival ellentétes tevékenységet végzett. A határozatot a felperes 2012. november 16-án az abban hivatkozott vizsgálóbizottsági jelentés nélkül kapta kézhez.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [3] A felperes keresetében kérte a vele szemben méltatlansági eljárást elrendelő TMRSZ Kü.XV-20/2012. számú és a kizárásáról döntő TMRSZ 91.2012. (11.10.) számú Vezető Testületi Határozat jogsértő voltának megállapítását, az eredeti állapot helyreállítását és a jogsértéssel elbírált dolog megsemmisítését. Kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg: az alperesek megsértették a becsülethez, a jóhírnévhez, tisztességes eljáráshoz és egyenlő bánásmódhoz való jogát, ezért kötelezze az alpereseket a jogsértés abbahagyására és elégtétel adására, a jogsértés megszüntetésével a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítésére, valamint 500.000 forint nem vagyoni kárának megtérítésére. Kereseti álláspontja szerint a kifogásolt határozatokban a terhére tett megállapítások nem felelnek meg a valóságnak.
- [4] Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperes 91.(2012.XI.10.) számú Vezetőségi Testületi Határozatát megsemmisítette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és rendelkezett az eljárási költség és illeték viseléséről.
- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes kizárásáról rendelkező 91. számú vezetőségi testületi határozat tekintetében találta alaposnak a keresetet. Megállapította, hogy a határozat hiányos, mert indokolása nem tartalmazza a döntés alapjául szolgáló megállapításokat, csupán utal a vizsgálóbizottság - felperessel nem közölt - összefoglaló jelentésére, így nem igazolt, hogy a felperes a kizárás indokait megismerhette. E hiányosságokat nem pótolja, hogy az eljárást elrendelő határozatból a felperes értesült arról, milyen magatartás vizsgálatára terjed ki a méltatlansági eljárás.

- [7] Az elsőfokú bíróság a támadott 91. számú vezetőségi testületi határozatot a vizsgálati jelentéssel együtt értelmezve is törvénysértőnek találta. A tanúvallomások és a per egyéb adatainak értékelésével megállapította, hogy annak megállapításai nem bizonyítottak. Mindezekre tekintettel a Ptk. 62. § (6) bekezdésében foglaltak alapján a kifogásolt határozatot megsemmisítette, ezt meghaladóan a méltatlansági eljárást elrendelő határozat megsemmisítésére, valamint mindkét alperessel szemben a személyhez fűződő jog megsértésére és objektív, valamint szubjektív jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló keresetet elutasította.
- [8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes pernyertessége között számottevő különbség nincs, míg a II. rendű alperesnek nem volt perköltsége, ezért rendelkezett úgy, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.
- [9] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében helybenhagyta és az alpereseket a felperes részére másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló adatok okszerű mérlegelésével, helytállóan állapította meg, azt lényegében az alperesek fellebbezése sem támadta. Az elsőfokú bíróság az így megállapított tényekből érdemben helyes jogi következtetéseket levonva hozta meg a döntését, amellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.
- [10] A másodfokú bíróság fellebbezésben foglaltak tekintetében kifejtette, hogy téves az az alperesi álláspont, mely szerint a Ptk. 62. § (6) bekezdése alapján a bíróság csak a méltatlansági eljárás formális követelményeinek, az eljárás rendjének betartását ellenőrizheti. Az egyesület és a tagok között fennálló polgári jogi jogviszony tartalmát az alapszabály rendelkezései töltik ki. Amennyiben az egyesület alapszabályában meghatározza, hogy a tagsági jogviszony mely esetekben szüntethető meg kizárással, a kizárásról az egyesület jogszerűen csak az alapszabályban erre meghatározott feltételek teljesülése esetén határozhat. Erre tekintettel helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság a felperes keresete alapján, hogy a kizárása iránt indított eljárásban megállapított és a kizárással okot adó tények a valóságnak megfeleltek-e. A másodfokú bíróság megállapítása szerint az alperesek a perköltséggel kapcsolatos rendelkezést is alaptalanul kifogásolták.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak részben való hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a kereset teljes elutasítása, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítása érdekében. Az alperesek kifogásolták, hogy

az eljáró bíróságok elmulasztották annak vizsgálatát, hogy a Küldötttertekezlet hatáskörével kapcsolatban a kereset határidőben került-e előterjesztésre. A felperes tényleges, végleges kizárása ugyanis a 2012. december 9-én tartott kongresszusi döntéssel vált hatályossá az alapszabályban írt 60 napon belül, melyhez képest a felperes a rendelkezésre álló 30 napon belül és azt követően sem támadta meg a határozatot. Az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve a bizonyítékok téves mérlegelésével, kizárólag a felperes álláspontját alátámasztó bizonyítékok figyelembevételével jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes kizárása nem volt jogszerű, és annak indokát a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértve sem fejtették ki megfelelően. Az alperesek változatlanul fenntartott álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pervesztesség-pernyertesség arányát tévesen tekintette úgy, hogy abban nincs számottevő különbség, figyelemmel arra, hogy a felperes a személyiségi jogsértés megállapítása, elégtétel adása, a további jogsértéstől eltiltás, valamint az 500.000 forint nem vagyoni kártérítés tekintetében, továbbá a II. rendű alperessel szemben a teljes keresete vonatkozásában pervesztes lett.

[12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] Tévesen kifogásolták az alperesek, hogy a felperes a Kongresszusi döntést tartalmazó határozatot a törvényben, illetve az alapszabályban meghatározott határidőben, és azóta sem, nem támadta meg. A Ptk. 62. § (6) bekezdése értelmében az egyesület szervei által hozott jog- vagy alapszabálysértő határozat megsemmisítése iránt bármely tag a határozat tudomására jutásától számított harminc napos jogvesztő határidőben indíthat pert. A felperes a kizárásról rendelkező 91. számú vezetőségi testületi határozatról, annak 2012. november 16-án történt kézbesítésével értesült. Ettől az időponttól kezdődött a határozat megsemmisítése iránti per megindítására nyitva álló jogvesztő határidő. Ezért a felperes 2012. december 10-én benyújtott keresetet határidőben történt, a Kongresszusi döntést tartalmazó határozat meghozatalát követően újabb kereset benyújtása indokolatlan lett volna.

[14] A bizonyítékok mérlegelése akkor törvénysértő, akkor ad alapot a felülmérlegelésre, ha a bíróság a bizonyítékokból okszerűen nem következő, logikailag ellentmondásos következtetésre jut, vagy iratellenes megállapítást tesz (BH 2002/29., BH 1993/768., BH 1999/44.). Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások és a per egyéb adatainak a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes kizárását elrendelő határozat, illetve az annak alapjául szolgáló összefoglaló jelentésben foglaltak nem felelnek meg a valóságnak, és e megállapítását kimerítően megindokolta. A felülvizsgálati kérelem alapján azt megállapítani, hogy az jogerős ítélet a bizonyítékok kirívóan

okszerűtlen vagy a logika szabályinak nem megfelelő, iratellenes mérlegelésén alapul, megállapítani nem lehet.

- [15] Alaptalanul sérelmezték az alperesek a perköltségviselés elsőfokú bíróság által megállapított módját. Amint azt az alperesek fellebbezésében előadott kifogására már a másodfokú bíróság is kifejtette, a jogsértés megállapítására és jogkövetkezményei alkalmazására irányuló kereset tekintetében a nem vagyoni kártérítés meghatározható pertárgyértéke mellett további meg nem határozható pertárgyértékű keresetrészek nem vehetők figyelembe. Ezért a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti kereset elutasítása, függetlenül attól, hogy a kereset meg nem határozható és meghatározható pertárgyértékű igényeket tartalmaz, azonos mértékű a meg nem határozható pertárgyértékű megállapítási (határozat megsemmisítése iránti) keresettel. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításával, hogy a felperes és az I. rendű alperes pernyertességének-pervesztességének aránya közel azonos, a II. rendű alperesnek pedig perköltségigénye nem volt.
- [16] Mindezekre tekintettel nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [17] Ptk. 62. § (6) bekezdés

Záró rész

- [18] A felperesnek áthárítható felülvizsgálati eljárási költsége nem volt.
- [19] Az I. rendű alperes személyes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. november 16.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
Vné
tisztviselő

